

ningsvæsenet. Jeg troer, at det vil bidrage i en ikke ringe Grad til Folkeoplysningen, om der, f. Ex. af Sorø Academies rige Overflod, kunde anvendes et mindre Beløb aarlig til Understøttelse for Oprettelsen af Sognebibliotheker. Det har viist sig, at de Penge, som aarlig fra denne Kilde anvendes til Folkehøjskoler, have fremkaldt Oprettelsen af mange Saabanne, og deraf fremgaaer tillige, at der i Befolkningen er en levende Trang til Oplysning. Jeg troer ogsaa, at der er stor Trang til Oprettelsen af Sognebibliotheker, men Banskueligheden ved disse Oprettelse ligger i Mangel paa tilstrækkelige Midler; Almuen har som oftest megen Lyst til at læse gode Skrifter, men ofte ringe Evne til at anvende de nødvendige Beløb til Bøgers Anskaffelse, og deraf følger ofte, at Størstedelen af de Bøger, der anskaffes, er af den slettere Art. Jeg troer, at naar der blev bevilget et Beløb til dette Diemed, vilde derved baade fremmes Udgivelsen af gode, folkelige Skrifter og vindes en velsignelsesrig Frugt for Folkets Oplysning.

Jeg skal tillade mig at meddele, at jeg fra 30 Beboere af Høien eller Gammel-Slagen har modtaget et af den stedlige Myndighed og af Bestyrelsen for det nørrejhdske Redningsvæsen anbefalet Andragende til Indenrigsministeren, hvilket jeg idag har haft den Ære at overgive ham. Andragendet gaaer ud paa, at der maa blive oprettet en Redningsstation ved Høien. Ogsaa denne Sag, som jeg, efter hvad der foreligger, troer har fuldgjaldigt Krav paa at fremmes snarest muligt, vil jeg tillade mig at anbefale til Thingets Velwillie. Jeg troer at turde vente, at Interessesen for Alt, hvad der kan sikke vor Skibsfart, levende deles af Thingets Medlemmer, og jeg er med de sørgelige Erfaringer, vi have for Die fra den seneste Tid, vis paa, at netop saadanne Foranstaltninger, der tjene til at frelse Skibbrudnes Liv, ville finde velvillig Modtagelse.

Sluttelig skal jeg tillade mig en kort Hensigt til den ærede Finantsminister, nemlig med Hensyn til Bortforpagtningen af Fisseriet paa de fladstrandste Østersbanke. Sidste Gang, disse Banke bleve bortforpagtede, gik Forpagtningen over til det samme Firma, som har Forpagtningen af Østersbankerne i Limfjorden,

og Grunden, hvorfor just dette Firma ønskede ogsaa denne Forpagtning, var vel nærmest den, at det helst vilde nedlægge Fisseriet paa de fladstrandste Banke for at befrie sig for en Concurrence, som det ikke ønskede. Fra et finantsielt Synspunkt skulde det synes at være en ligegyldig Sag, naar Staten faaer den samme Indtægt og Hoffet det bestemte Antal Østers, men Sagen har ogsaa en anden Side; thi derved, at Fisseriet ikke drives, er der en fattig Kystbefolkning, som mister en væsentlig Deel af sin Erhvervskilde. Iffor blev Fisseriet først begyndt i Slutningen af Aaret, jeg troer sidst i November; iaar er det til Dato, saavidt jeg veed, ikke begyndt, naaget Fissetiden begynder den 1ste September. Jeg veed ikke, om den høitagtede Finantsminister efter Contracten har det i sin Magt at kunne forandre dette Forhold, men det veed jeg, at det er besælgeligt, at en Erhvervskilde skal fratages en fattig Befolkning, der dog for en Deel har ernæret sig derved i tidligere Tid. Forøvrigt mener jeg, at det er et Spørgsmaal, der fortjener nærmere at undersøges, om ikke dette Fisseri, der har og altid vil faae en meget ringe finantsiel Betydning, helst burde aldeles frigives. Jeg skal ogsaa henstille dette til Thingets og Finantsministerens Overveielse.

Bertelsen: Der er vist Ingen, der vil nægte, at det er fornuftigt for et fredsommeligt Menneske at være tilstede her idag, især naar man er gaaet herhen under Frygten for et haardt Uveir. Der var ganske vist Anledning til at frygte et saadant, da det var bekendt, at flere Medlemmer vilde anke over, at Finantsloven ikke, som efter Grundlovens Aand og Bogstav var det Rimeligste, var forelagt, da Rigsdagen traadte sammen i October Maaned. Man er vel imidlertid mere og mere kommen til den Overbeviisning, at saa Meget taler til Undskyldning for, at den ikke er forelagt dengang, at Uveiret er truffet over; men ligesom det allerede før er antydet og nu af mig, saa at sige, igjen paapeget, er det en berettiget Fordring, at Sligt ikke gjentager sig, naar der ikke er saa Meget, der undskylder som denne Gang, nemlig den forrige langvarige Samling og den korte Mellemtid. — Med